

Tiden gaa hen, saa at man møder den 1ste April, uden at der er truffet nogen Bestemmelse om Foranstaltninger, navnlig angaaende Indførelse af Hornkvæg fra Udlandet. Jeg vil opfordre Finansudvalget og tillige den højtærede Landbrugsminister til med Alvor og Energi at tage disse Spørgsmaal op til Undersøgelse og Overvejelse, og det saaledes, at der inden alt for lang Tid kommer til at foreligge et Resultat her i Tinget som Frugt af deres Arbejde. Med disse Ord skal jeg slutte.

Sloth: I mangt og meget kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen). I Særdeleshed er jeg fuldstændig enig med ham, hvad Maalet angaar, men derimod mindre enig med ham i Henseende til Midlerne, i alt Fald i alle Enkeltheder, saa jeg skal kun dertil knytte nogle Bemærkninger efter mit Syn paa selve Forslaget. Selve Forslaget staar jo i Forbindelse med vor Kvægudsøfelse i sin Helhed, og det er selvfølgelig først og fremmest den Tuberkulinprøve, som Thykland har paabudt, der har givet Anledning til, at Slagtning af Kreaturer er kommen til at træde mere i Forgrunden. Hvorvidt det er rigtigt og rationelt at stille sig paa Tuberkulinprøvestandpunktet, er jo et Spørgsmaal, der ikke er let for Vægfølt at afgøre; men selv om man var jagthyndig, forekommer det mig dog, at der ikke var nogen Grund til at opholde sig videre derved, thi der er ikke givet os anden Udvej end at indtage det samme Standpunkt som Thykland, og naar Thykland fordrer det, som vi nødte til at følge efter. I for sig tror jeg heller ikke, selv om det kan være forbundet stor Fare derved i Ojeblikket, at det er saa galt, som det kunde se ud til. Jeg tvivler nemlig ikke om, at det er den eneste Maade, hvorpaa der virkelig kan blive Tale om en virksom Bekæmpelse af Tuberkulosen. Saa længe der for Landmændene er en Udvej aaben til ved tidlig Fodning at undgaa Tab af tuberkuløse Kreaturer, saa længe tror jeg ikke, det vil lykkes nogen Sinde at faa Bugt med Tuberkulosen hos Kvæget, saa fra det Synspunkt tror jeg egentlig ikke, der er Grund til at være mistroelig over for Thyklands Bestemmelser i den Henseende, men jeg tror, vi maa følge Eksemplet. Men naar vi saa gøre dette og gaa ind paa de Ofre, det aabenbart vil fordrer baade af private og det offentlige, opstaar ubetinget det Spørgsmaal, hvorledes vi skulle stille os med Hensyn til vor Indførelse. Der kan jeg ikke nægte, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for

Hjørring Amts 5te Valgkreds i, at det vilde være fuldstændig idiotisk, at vi, samtidig med at vi ofrede store Beløb for Udryddelse af Sygdommen og Bevarelsen af vort eget Marked, tillod andre Landes Kreaturer at komme ind, og maatte ødelægge det Arbejde, vi selv havde udført; saa at vi maatte endog ved denne Indførelse risikerede at faa fuldstændig lukket. Ganste vist er det sandt, hvad det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds oplyste, at Indførelsen fra vore Nabolande og da særlig Sverige kun andrager mellem 4 og 5,000 Kreaturer, men vi maa ikke være blinde for, at hvis vi ingen Forebyggelsesregler faa truffet over for Indførelsen, vil den Slags Kreaturer, som det nu paa Grund af Tuberkulinprøven medfører saa stor Fare og Risiko at indføre til Thykland blive indført hertil, og saa kan man være aldeles overbevist om, at vi ville faa Indførelse fra disse Lande i betydelig forøget Grad, hvis vi ikke træffe Foranstaltninger derimod. Jeg er mig bevidst, at den Indvending rimeligvis vil komme, at de Kreaturer, som indføres fra vore Nabolande, særlig Sverige, mest er Fedetvæg, som bliver slagtet under Kontrol her paa Kjøbenhavns Kvægtorv, og at der derfor ingen særlig Fare er for at modtage dem som hidtil. Jeg skal da oplyse, at dette ikke er Tilfældet, men at største Parten af de Kreaturer, der indføres fra Sverige, ere Malkeløer, magert Kvæg og Udsledskvæg af Fedetvæg, som ikke kan svare de høje Udgifter til Thykland; hvorimod Sverige sender alle sine første Klasses Kreaturer til Thykland til Slagtning, men anden og tredje Klasses Varer faa vi her over til Kjøbenhavn, og det er for en stor Del Lødetøer og magert Kvæg, som bliver sendt ud over Landet. Denne Indvending holder altsaa ikke Stik. Hovedpunktet ved Tuberkulinhistorien er imidlertid, hvad det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds omtalte, vor Udsøfelse af magert Kvæg over Hvidding. Jeg tror nu, at det ærede Medlem tog fejl i sin Opgivelse af det Tal, der skulde være fort over Grænsen som tilnærmelsesvis magert Kvæg. Det er jo 1895, det ærede Medlem har sin Statistik fra, og da gif, saa vidt jeg ved, baade en Del over Landegrænsen og en Del med Skibe, og uagtet det vistnok næppe kan opgøres, hvor stort et Antal magre Kreaturer, der blev udført til Marsten, er jeg dog temmelig sikker paa, at det ikke er 10 pCt. af hele vor samlede Udsøfelse af Kreaturer, der gaar som magert Kvæg til Marsten. Altsaa det er rimeligvis ikke over en halv Snes Tusind Stykker Kvæg, men selv om vi skulle undvære disse 4—5,000 magre Kreaturer fra